

- Fradraget for rejseudgifter begrænses fra 2010 til maksimalt 50.000 kr. om året (2010-niveau).
- Fra 2010 fjernes skattefordelen ved medarbejderobligationer, og 15 pct. reglen ved ordningen for individuelle medarbejderaktier ophæves.
- Fra 2010 indføres et miljøtillæg ved beskattningen af fri bil til rådighed (firmabiler). Miljøtillægget svarer til den årlige ejerafgift for firmabilen og lægges til den skattepligtige værdi af fri bil.

Ændringer vedrørende pensionsopsparing i pensionsbeskatningsloven:

- Aldersgrænsen for hævnning af kapitalpensioner forhøjes med 5 år. Herefter skal kapitalpensioner hæves senest 15 år efter, at pensionsopspareren når efterlønnsalderen mod 10 år i dag.
- Fra 2010 indføres et loft over indbetalinger til ratepensioner og ophørende livrenter på 100.000 kr. (2010-niveau).

Øvrige ændringer vedrørende personbeskatningen:

- Som opfølgning på aftalen om lavere skat på arbejde fra 2007 forenkles grundlaget for og opkrævning af arbejdsmarkedsbidraget, så det integreres i reglerne for opkrævning og beregning af indkomstskatten.

I afsnit 3.4. er vist en samlet oversigt over indfasningen af ændringerne i personbeskatningen i 2010 til 2019.

Nedsættelsen af bundskatten med 1,5 procentenheder medfører en samlet indkomstskalettelese på ca. 14 mia. kr. Nedsættelsen kommer både lavtlønnede og modtagere af overførselsindkomst til gode. Ophævelsen af mellemskatten letter indkomstskatten med ca. 6 mia. kr. og betyder, at ca. 620.000 personer med en indkomst over 377.400 kr. (før AM-bidrag) ikke skal betale mellemskat.

Forhøjelsen af topskattegrænsen i 2010 og yderligere forhøjelse i 2011 bidrager til, at omkring 350.000 personer ikke længere skal betale topskat. Det betyder samtidig, at indkomstskatten lettes med knap 4 mia. kr. i 2010 og med ca. 5½ mia. kr. årligt fra 2011.

Disse markante nedsættelser af indkomstskatten indebærer, at skatteloftet foreslås nedsat fra 59 til 51,5 pct.

Forårspakke 2.0 medfører således, at den højeste marginalskat på arbejdsindkomst reduceres fra ca. 63 pct. til ca. 56 pct. inkl. arbejdsmarkedsbidrag. For personer, der fortsat skal betale topskat, indebærer det, at de har ca. 18 pct. mere tilbage af en ekstra tjent krone efter de foreslåede ændringer, end de har i det gældende skattesystem.

For den meget store gruppe af fuldtidsbeskæftigede lønmodtagere, der slipper for mellemskat og for top-

skat som følge af forhøjelsen af topskattegrænsen, sænkes marginalsatten med næsten 21 procentenheder. For denne gruppe vil der være omkring 55 pct. mere tilbage efter skat af en indkomstfremgang.

I afsnit 3.4. er vist en samlet oversigt over udviklingen i marginalsatterne og værdien af fradrag i 2010 til 2019.

Med *Forårspakke 2.0* forenkles skattesystemet – især for borgere med helt almindelige indkomst- og fradragsforhold. Når *Forårspakke 2.0* er fuldt indfaset, vil der kun være fire personskatter – arbejdsmarkedsbidrag, kommuneskat, bundskat og topskat – hvor den samlede indkomstskat i dag består af seks skatter, idet der tillige betales sundhedsbidrag og mellemskat, som nu foreslås ophævet.

Der er ikke noget nyt eller komplicerende forbundet med, at beløbsgrænserne i indkomstbeskatningen ændrer sig i forbindelse med starten på et nyt indkomstår. Det sker også i det gældende skattesystem. Hertil kommer, at en række skattesatser ændrer sig i indfasningsperioden frem til 2019, hvilket også har været almindeligt i de fleste år siden den første skattereform i 1987.

Som noget nyt indføres der en særlig kompensationsordning for personer med store rentefradrag og ligningsmæssige fradrag i forhold til indkomsten. Denne ordning kan sammenlignes med de flerårige overgangsordninger, som fulgte med 1987-skattereformen, 1994-skatteomlægningen og 1998-skattejusteringen (Pinsepakken), og medfører ligesom disse tidligere ordninger ikke administrativt besvær for borgerne, da kompensationen automatisk vil blive indregnet i skattebetalingen.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Nedsættelse af skatten på den sidst tjente krone

3.1.1. Gældende ret

Indkomstskatten for personer består af summen af flere skatter, der beregnes med forskellige skattesatser og af forskellige beskatningsgrundlag. Beskatningsgrundlagene består af forskellige dele af de skattepligtige indkomster og fradrag. Det drejer sig om indkomster, der henregnes til personlig indkomst, og om fradrag, der kan foretages heri, om indkomster og fradrag, der medregnes til kapitalindkomsten, samt om de såkaldte ligningsmæssige fradrag, der bl.a. omfatter beskæftigelsesfradraget og en række lønmodtagerfradrag.

Den skattepligtige indkomst, jf. personskattelovens § 1, er summen af personlig indkomst og kapitalindkomst fratrukket ligningsmæssige fradrag.